

militærpersonel ved overvågning effektivt sikrer, at civilpersoner holdes ude.

Artikel 6

Begrænsninger i anvendelsen af fjernleverede miner

Fjernleverede miner skal registreres i overensstemmelse med reglerne i det tekniske bilag.

Fjernleverede personelminer skal i overensstemmelse med reglerne i det tekniske bilag være selvdestruerende eller selvdeaktiverende, mens fjernleverede panserminer skal være selvdestruerende, i den udstrækning det er muligt.

Effektivt forudgående varsel skal gives om enhver levering eller nedkastning af fjernleverede miner, som kan berøre civilbefolkningen, medmindre omstændighederne ikke tillader det.

Artikel 7

Forbud mod anvendelsen af lureminer og andre mekanismer

Forbudet mod anvendelse af lureminer og andre mekanismer er præciseret og i nogen grad udbygget.

Artikel 8

Overførsler

Den ændrede protokol II indeholder som nyt element regler om overførsler af miner. Bestemmelsen anses for en af den ændrede protokol IIs centrale.

Forbudet mod anvendelse af ikke-sporbare personelminer i artikel 4 kombineres med et øjeblikkeligt (dvs. fra protokollens vedtagelse den 3. maj 1996) forbud mod overførsel af sådanne miner. Derved undgås det, at eksisterende lagre overføres til anden side med forøget risiko for anvendelse i strid med reglerne. Forbudet gælder selv om en konventionsstat benytter sig af adgangen til at udskyde opfyldelsen af sporbarhedskravet, jf. det tekniske bilags stk. 2.

Ikke-sporbare personelminer, som er langt de mest almindelige, udgør en stor humanitær fare, idet de er umådelig svære at finde og dermed rydde.

Der indføres forbud mod overførsel til oprørsbevægelser og andre ikke-statslige enheder. Overførsel til stater, som ikke har tiltrådt konventionen, kan udelukkende ske, såfremt modtagerstaten samtykker i at overholde protokollen. Konventionsstater påtager sig endvidere en generel forpligtelse til at udvise tilbageholdenhed ved overførsel af miner, hvis anvendelse i henhold til protokollen er pålagt begrænsninger.

Artikel 9

Registrering og anvendelse af oplysninger om minefelter etc.

Forpligtelsen til at registrere og meddele placeringen af minefelter etc. er præciseret og i nogen grad udvidet.

Artikel 10

Fjernelse af minefelter etc. og internationalt samarbejde

Konfliktens parter bærer efter fjendtlighedernes ophør ansvaret for minefelter etc., som befinder sig på det område, de udøver kontrol over. Parterne er endvidere forpligtede til enten at fjerne minefelterne eller opretholde dem i overensstemmelse med de almindelige regler herfor. Den part, som har udlagt miner etc. i et område, skal bistå den part, som er ansvarlig for området efter konfliktens ophør, med teknisk og materiel assistance til minerydning. Sådant bistand bør tillige, når det er hensigtsmæssigt, søges aftalt med andre stater eller organisationer eller tilvejebragt ved fælles aktion.

Artikel 11

Teknologisk samarbejde og bistand

Konventionsstaterne yder hinanden finansiel, teknisk og teknologisk bistand i muligt og nødvendigt omfang, bilateralt eller gennem FN-systemet.

For at begrænse behovet for at påberåbe sig bestemmelserne i det tekniske bilags stk. 2 og 3 om overgangsperioder har konventionsstater, der måtte have behov herfor, ret til under visse omstændigheder at opnå teknisk bistand fra en anden konventionsstat til hurtigere opfyldelse af protokollens bestemmelse (dog ikke ved overførsel af våbentechnologi). Overførslen sker i overensstemmelse med den enkelte stats lovgivning.

Støtte til minerydning ydes af konventionsstaterne ved finansiel, teknisk og teknologisk bistand i det omfang, de er i stand hertil. Ved henvendelser om støtte til minerydning undersøger FN's generalsekretær behovet herfor samt peger på mulighederne for at opnå støtte hertil i henhold til protokollen. FN's generalsekretær kan vælge at orientere konventionsstaterne om typen og omfanget af den minerydning, der ifølge disse undersøgelser er behov for.